

2. În fapt, instanța de fond a constatat că la 27 iulie 2011, ora 01:00, inculpații Anton Iulian, Sîrghi Pavel, Rusu Valeriu, Cojocari Vitalie și Dercaci Teodor, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se în apropierea Liceului teoretic cu profil sportiv nr. 2 din str. A. Russo 57, mun. Chișinău, încălcând grosolan ordinea publică, cu cinism și obrăznicie deosebită, din intenții huliganice, fără motiv, i-au aplicat lui Lungu Stanislav, Barinov Victor și Galuzinschi Ivan multiple lovituri cu mâinile și picioarele peste cap, față și alte părți ale corpului, cauzându-le lui Galuzinschi Ivan vătămări corporale medii, care duc la o dereglare a sănătății de lungă durată, lui Barinov Victor vătămări corporale ușoare, care duc la o dereglare a sănătății de scurtă durată și lui Lungu Stanislav leziuni corporale fără cauzarea prejudiciului sănătății.

Acțiunile inculpaților au fost calificate în temeiul art. 287 alin. (2) Cod penal, ca huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, acțiuni care prin conținutul lor se deosebesc printr-un cinism și obrăznicie deosebită, săvârșite de mai multe persoane.

În cadrul ședinței de judecată, inculpații nu și-au recunoscut vina, declarând că nu au participat la evenimentele înscrinate.

Instanța de fond a conchis că vina inculpaților a fost dovedită prin declarațiile părților vătămate, martorilor și probele acumulate în cadrul urmăririi penale, care au fost cercetate și examinate în instanța de judecată.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont că inculpații au săvârșit o infracțiune mai puțin gravă, sunt caracterizați pozitiv, că circumstanțe agravante nu au fost stabilite, concluzionând că corectarea și reeducarea lor este posibilă, rațională și echitabilă fără izolare de societate, aplicându-le pedepse nonprivative de libertate.

3. Avocatul Popa Vitalie a declarat apeluri în numele ambelor inculpați, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care ultimii să fie achitați.

Apelantul a invocat că sentința este neîntemeiată, deoarece în cadrul ședinței de judecată procurorul nu a prezentat suficiente probe care ar confirma vinovăția inculpaților, iar la baza sentinței au fost puse doar declarațiile contradictorii ale părților vătămate.

În cadrul ședinței de judecată s-a constatat că infracțiunea a fost comisă în circumstanțe ce împiedică perceperea și memorizarea semnalmentelor unei persoane, dar instanța a ignorat acest fapt, ignorând depozitiile lui Lungu Stanislav, care sunt mai credibile.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din „02 aprilie 2012”, ambele apeluri au fost respinse, ca nefondate.

Instanța de apel a reținut că vinovăția inculpaților a fost dovedită prin probele administrate în ședința de judecată, inclusiv prin declarațiile părților vătămate, confruntările petrecute cu inculpații, probele scrise conținute în dosarul penal.

Instanța nu a luat în considerare declarațiile inculpaților, deoarece acestea nu au fost confirmate prin probele existente în cauză.

Totodată, instanța de apel a relevat că instanța de fond corect a individualizat pedepsele aplicate inculpaților, ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de rolul inculpaților la comiterea infracțiunii, de personalitatea acestora, că ei anterior nu au

fost judecați, sunt la primul conflict cu legea penală, sunt caracterizați pozitiv și că lipsesc circumstanțe agravante în cauza judecată.

5. La 17 iunie 2013, inculpatul Sîrghi Pavel a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea deciziei menționate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să fie achitat.

Recurentul a invocat că acuzatorul nu a prezentat probe pertinente, concludente și utile care ar confirma vinovăția lui în comiterea infracțiunii încriminate, că instanța de apel a apreciat incorect declarațiile lui, care corespund adevărului și a dat prioritate declarațiilor părților vătămate neîntemeiat.

În drept, recursul ordinar se întemeiază pe art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală.

5.1. Tot la 17 iunie 2013, a declarat recurs ordinar și avocatul Tatiana Lozovscaia în numele inculpatului Anton Iulian, în care solicită casarea deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatul să fie achitat.

Recurenta a menționat că instanța de apel incorect a apreciat declarațiile inculpatului, că în cadrul ședinței de judecată nu au fost prezentate probe care ar confirma vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii încriminate, că declarațiile părților vătămate poartă un caracter subiectiv, iar declarațiile părții vătămate Lungu Stanislav că nu a putut recunoaște inculpatul ca persoană ce la maltratat pe el și pe prietenii săi au fost ignorate nemotivat.

În drept, recursul ordinar se întemeiază în baza art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor respective pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Însă, conform art. 422, 231 alin. (3), 418 alin. (1), 338 alin. (2)-(4), 340 alin. (1) Cod de procedură penală, termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei. La calcularea termenelor pe zile nu se ia în calcul ziua de la care începe să curgă termenul, nici ziua în care acesta se împlinește. Instanța de apel pronunță public dispozitivul hotărîrii, fapt despre care se consemnează în procesul-verbal. Hotărîrea motivată se pronunță la fel public, în termen de pînă la 30 de zile. Copia de pe hotărîrea motivată se înmînează participanților prezenți la ședința de judecată. Participanților care nu s-au prezentat în ședința de judecată li se expediază, în termen de 3 zile, copia de pe hotărîrea motivată.

Potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată, instanța de apel a pronunțat dispozitivul deciziei contestate la 02 aprilie 2013, în prezența inculpaților și a avocaților acestora, ultimii fiind anunțați că pronunțarea publică a deciziei motivate va avea loc la 02 mai 2013 (*f.d. 40, vol. 5*).

Instanța de apel a pronunțat decizia motivată în ședința publică din 02 mai 2013 (*f.d. 40, vol. 5*).

Deoarece avocatul Tatiana Lozovscaia și ambii inculpați nu au fost prezenți, instanța le-a expediat copia de pe hotărârea motivată în termen de 3 zile (*f.d. 55, vol. 5*).

Deci, decizia atacată a fost pronunțată în condițiile legii la 02 mai 2013, iar termenul de 30 zile pentru depunerea recursului ordinar urma să expire la sfârșitul zilei de 02 iunie 2013.

Totodată, potrivit ștampilelor de pe plic și datei de pe recursuri, acestea au fost semnate și depuse la oficiul poștal la 16 iunie 2013, și înregistrate în cancelaria Curții Supreme de Justiție la 17 iunie 2013, adică peste termenul prevăzut de lege (*f. d. 82-86, vol. 5*).

Alte informații cu privire la data depunerii recursurilor respective în instanța de recurs nu există nici în dosar și nici în recursurile nominalizate.

Este de menționat că art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală prevede expres că, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Prin urmare, durata termenului de recurs este stabilită prin lege. Acest termen nu poate fi prelungit sau scurtat de instanța de judecată. El este absolut, are un caracter imperativ și fatal, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac.

Conform art. 432 alin. (1), (2) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de recurs va decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este declarat peste termen.

Circumstanțele enunțate relevă că, odată ce recursurile de pe rol au fost declarate peste termenul legal, ele urmează a fi declarate inadmisibile.

7. Conform art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 2), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocatul Tatiana Lozovscaia în numele inculpatului Anton Iulian și de inculpatul Sîrghi Pavel împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din „02 aprilie 2012”, în privința inculpaților Anton Iulian Afanasie și Sîrghi Pavel Andrei, ca fiind declarate peste termenul prevăzut de lege.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 20 noiembrie 2013.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Iurie Diaconu

Ion Arhiliuc